

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3187/06
06.09.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije, u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Milanom Komlenovićem, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tuženog Ministarstva prosvete i sporta Republike Srbije, radi poništaja rešenja br. 119-05-00008/2006-03/15 od 15.6.2006. godine, u predmetu davanja saglasnosti na odluku o razrešenju dužnosti direktora škole, u nejavnoj sednici veća održanoj 6.9.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

Tužba SE ODBACUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijeno je davanje saglasnosti na odluku školskog odbora broj 309 od 12.5.2006. godine o razrešenju BB, dužnosti direktora __ škole \"VV\".

U postupku prethodnog ispitivanja podnete tužbe, Vrhovni sud Srbije je našao da, u ovom slučaju, nisu ispunjeni zakonom propisani uslovi za pokretanje upravnog spora, jer osporeno rešenje nije upravni akt.

Odredbom člana 6. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96), propisano je da se upravni spor može voditi samo protiv upravnog akta, a upravni akt je akt kojim državni organ ili preduzeće ili druga organizacija u vršenju javnih ovlašćenja rešava o određenom pravu ili obavezi fizičkog lica ili pravnog lica ili druge stranke u upravnoj stvari.

S obzirom na prednje, osporena odluka, kojom se odbija davanje saglasnosti na odluku školskog odbora o razrešenju dužnosti direktora srednje škole, s pozivom na odredbu člana 62. stav 4. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, ne predstavlja upravni akt u smislu navedenog člana 6. Zakona o upravnim sporovima.

Odredbom člana 59. stav 2. i 4. Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja ("Službeni glasnik RS" br. 62/03...01/05) propisano je, između ostalog, da direktora škole bira školski odbor i da se odluka sa dokumentacijom o izabranom kandidatu dostavlja ministru na saglasnost. Stavom 5. i 6. istog člana propisano je da se smatra da je odluka organa upravljanja o izboru direktora doneta, odnosno da je ministar dao na nju saglasnost ako u roku od 30 dana od dana dostavljanja odluke ne doneše akt kojim odbija saglasnost, a da učesnik konkursa nezadovoljan odlukom o izboru direktora ustanove ima pravo na sudsku zaštitu u upravnom sporu. Odredbom člana 62. stav 1. istog Zakona, propisano je, između ostalog, da dužnost direktora ustanove prestaje i razrešenjem i da odluku o prestanku dužnosti direktora donosi organ upravljanja. Stavom 3. istog člana propisano je da se smatra da je odluka organa upravljanja o razrešenju direktora doneta, odnosno da je ministar dao na nju saglasnost, ako u roku od 15 dana od dana njenog dostavljanja ne doneše akt kojim odbija saglasnost. Prema stavu 4. istog člana, akt o odbijanju saglasnosti ministar donosi ako se u postupku utvrdi da odluka nije doneta u skladu sa zakonom ili se njenim donošenjem dovodi u pitanje nesmetano obavljanje delatnosti ustanove.

Odredbom člana 194. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ" br. 33/97 i 31/01) propisano je da kada je u zakonu ili drugom propisu određeno da rešenje donosi jedan organ u saglasnosti sa drugim organom, organ koji donosi rešenje sastavlja ga i dostavlja sa spisima predmeta na saglasnost drugom organu, koji može dati saglasnost potvrdom na samom rešenju ili posebnim aktom. U tom slučaju rešenje je donešeno kada je drugi organ dao saglasnost a smatra se kao akt organa koji ga je doneo, odnosno izdao. Prema stavu 3. navedenog člana odredba stava 2. važi i kada je u zakonu ili drugom propisu određeno da rešenje donosi jedan organ uz potvrdu ili odobrenje drugog organa. Odredbom stava 5. navedenog člana 194. ZUP-a propisano je da je organ čija je saglasnost potrebna za donošenje rešenja dužan da saglasnost da u roku od 1 meseca od dana kada je zatražena, ako poslovnim propisima nije određen drugi rok. Ako taj organ u tom roku ne obavesti organ koji donosi rešenje da daje ili odbija saglasnost, smatra se da je dao saglasnost.

Dakle, prema navedenim zakonskim odredbama saglasnost na rešenje odnosno akt o davanju saglasnosti na odluku o izboru direktora koju daje drugi organ predstavlja sastavni deo postupka u kome se donosi rešenje o izboru direktora, pa takav akt Ministarstva prosvete i sporta ne predstavlja upravni akt u smislu člana 6. Zakona o upravnim sporovima. U smislu navedenih odredbi ni akt kojim se ukida rešenje kojim je data saglasnost ne bi predstavljao upravni akt. Takođe, ni akt kojim se odbija davanje saglasnosti na odluku školskog odbora o razrešenju dužnosti direktora srednje škole, ne predstavlja upravni akt u smislu navedenog člana 6. Zakona o upravnim sporovima, jer takvim aktom nije odlučeno u upravnoj stvari o nekom pravu ili obavezi fizičkog ili pravnog lica ili druge stranke u upravnoj stvari. Inače, u konkretnom slučaju prilozi uz tužbu ukazuju da je odluka o razrešenju direktora tuženom organu dostavljena 15.5.2006. godine, iz čega bi proizlazilo da je osporeni akt donet po protoku raka iz član 62. stav 3. navedenog Zakona

Kako osporeni akt nije upravni akt, to se njegova zakonitost ne može ispitivati u upravnom sporu pa i bez obzira na datu pravnu pouku.

Sa napred navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 28. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu rešenja.

REŠENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 6.9.2006. godine, U. br. 3187/06

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Milan Komlenović, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upovjedatelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MN